

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2006. gada 2. maijā
(OR. fr)**

8758/06

**Starpiestāžu lieta:
2005/0245 (COD)**

**EF 7
ECOFIN 134
CONSOM 28
CRIMORG 77
CODEC 396**

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Eiropas Centrālās bankas prezidents <i>Jean-Claude TRICHET</i> kungs
Saņemšanas datums:	2006. gada 28. aprīlis
Saņēmējs:	Ģenerālsekretārs/Augstais pārstāvis <i>Javier SOLANA</i> kungs
Temats:	Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2006. gada 26. aprīļa atzinums par priekšlikumu Direktīvai par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū (CON/2006/21)

Godātais ģenerālsekretāra kungs,

Atbildot uz Jūsu lūgumu, ko ECB saņēma 2006. gada 19. janvārī, informācijas nolūkos nosūtām pievienotus minētā ECB atzinuma eksemplārus visās Kopienas oficiālajās valodās (drukātā un elektroniskā versijā).

Atzinums ir nosūtīts Eiropas Komisijai un Eiropas Parlamentam (Ekonomikas un monetāro lietu komitejai), un to publicēs *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* attiecīgā laikā.

Būšu Jums ļoti pateicīgs, ja atsūtīsiet teksta eksemplāru galīgā redakcijā pēc tā pieņemšanas.

(Pieklājības frāze)

(p.) Jean-Claude Trichet

pielikums:

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS ATZINUMS

(2006. gada 26. aprīlis)

par priekšlikumu direktīvai par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū

(CON/2006/21)

Ievads un tiesiskais pamatojums

Eiropas Centrālā banka (ECB) 2006. gada 19. janvārī saņēma Eiropas Savienības Padomes lūgumu sniegt atzinumu par „Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū un par Direktīvu 97/7/EK, 2000/12/EK un 2002/65/EK grozīšanu” (COM(2005) 603 galīgā redakcija) (turpmāk tekstā – "ierosinātā regula").

ECB kompetence sniegt atzinumu ir balstīta uz Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 105. panta 4. punkta pirmo ievilkumu saistībā ar 105. panta 2. punkta ceturto ievilkumu, jo ierosinātā direktīva attiecas uz vienu no Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) pamatuzdevumiem, proti, uzdevumu veicināt vienmērīgu maksājumu sistēmu darbību¹. ECB kompetence ir balstīta arī uz Līguma 105. panta 5. punktu, saskaņā ar kuru ECBS palīdz veidot līdzsvarotu politiku, ko īsteno kompetentas iestādes, nodrošinot kredītiestāžu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti. ECB Padome šo atzinumu ir pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas reglamenta 17.5. panta pirmo teikumu.

Vispārīgi apsvērumi

1.1. Ierosinātā direktīva ir ļoti atzinīgi vērtējama iniciatīva, jo ar to izveido visaptverošu tiesisko regulējumu maksājumu pakalpojumiem ES. Pašreizējā ar maksājumiem saistīto tiesību aktu dažādība apgrūtina Vienotās euro maksājumu zonas (*Single Euro Payments Area, SEPA*) ieviešanu. Maksājumu nacionālo tiesību aktu saskaņošana palīdzēs banku nozarei SEPA izveidošanā. Turklāt „maksājumu iestādes” jēdziena ieviešanas rezultātā tiks saskaņoti maksājumu pakalpojumu tirgus piekļuves noteikumi.

¹

Turklāt ECB kompetence sniegt atzinumu balstīta arī uz Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu 22. pantu, kas attiecas uz ECB un valstu centrālo banku uzdevumu nodrošināt, cita starpā, efektīvas un drošas klīringa un maksājumu sistēmas Kopienā un attiecībās ar citām valstīm.

Tomēr, lai pilnībā izmantotu saskaņotu tiesību aktu sniegtās iespējas, jāpievērš uzmanība ierosinātās direktīvas darbības jomas saskaņošanai ar E-naudas direktīvas² darbības jomu, jo īpaši ņemot vērā vajadzību nošķirt maksājumu pakalpojumus, kas balstās uz maksājumu kontiem, un e-naudas maksājumu pakalpojumus, kas balstās uz centralizētu grāmatvedību. Ja tiks atlikta ierosinātās direktīvas pieņemšana, var tikt apdraudēta SEPA atbilstošo sistēmu ieviešana 2008. gada 1. janvārī un pilnīga pāreja uz tām 2010. gadā. Šajā sakarā ierosinātās direktīvas III un IV sadaļa ir būtiskas, jo tās saskaņotu noteikumu kopumu par informācijas prasībām, apstiprināšanu, izpildi un saistībām attiecībā uz maksājumu darījumiem. Liekas, ka politiskos un juridiskos jautājumus šajās ierosinātās direktīvas sadaļās varētu atrisināt salīdzinoši īsā laikā. Ja vienošanās panākšana ieilgst, būtu jāapsver iespēja atteikties no dažām ierosinātās direktīvas daļām, dodot priekšroku SEPA veiksmīgai ieviešanai vajadzīgo daļu pieņemšanai.

- 1.2. Tomēr daži ierosinātās direktīvas aspekti izraisa virkni jautājumu, kas sīkāk izklāstīti tālāk tekstā.

Īpaši apsvērumi

2 Maksājumu iestāžu darbība

- 2.1. Jauna „maksājumu iestādes” jēdziena ieviešana ir pasākums, kas saskaņo pašreiz atšķirīgās pieejas nacionālajos tiesību aktos attiecībā uz fiziskajām un juridiskajām personām, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, neesot kredītiestādes, e-naudas iestādes vai pasta žironorēķinu iestādes. Tomēr ierosinātā direktīva neprecizē, kādas darbības var veikt šādas maksājumu iestādes. Saskaņā ar ierosināto direktīvu maksājumu iestādes var publiski iegūt līdzekļus, lai sniegtu maksājumu pakalpojumus. Tomēr šie līdzekļi nevar būt noguldījumi vai citi atmaksājami līdzekļi Konsolidētās banku direktīvas³ 3. panta izpratnē, vai e-nauda kā noteikts E-naudas direktīvas 1. panta 3. punkta a) apakšpunktā (skatīt ierosinātās direktīvas 10. panta 1. punktu).

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. septembra Direktīva 2000/46/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības uzsākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību (OV L 275, 27.10.2000., 39. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīva 2000/12/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/29/EK (OV L 70, 9.3.2006, 50. lpp.).

- 2.2. Šajā sakarā no ierosinātās direktīvas formulējuma nav skaidrs, vai maksājumu iestādes var turēt līdzekļus, kuru ekonomiskās un juridiskās īpašības ir līdzīgas noguldījumiem vai e-naudai. Maksājumu iestāžu spēja nodrošināt maksājumu kontus norāda, ka maksājumu iestādes var turēt līdzekļus ilgāku laiku, nekā vajadzīgs maksājuma darījumu pabeigšanai. Šis jautājums rada bažas, jo ierosinātās direktīvas 65. panta 4. punkts atsaucas uz „krājkontiem”, nenorādot kur un kādiem mērķiem šādi konti tiek turēti. Tomēr ierosinātās direktīvas 8. un 9. apsvērums nosaka, ka maksājumu iestādes nevar pieņemt noguldījumus. Šie jautājumi tiek sīkāk apskatīti tālāk tekstā.
- 2.3. Jāatzīmē arī, ka saskaņā ar ierosinātās direktīvas pielikuma 4. punktu maksājumu iestādes var veikt maksājumu darījumus, ja līdzekļus aptver kredītlīnija, nepastāvot ierobežojumiem kredīta piešķiršanai attiecībā uz kredīta apmēru un/vai kredīta termiņu.

3 *Noguldījumi un citi atmaksājami līdzekļi*

- 3.1. Attiecībā uz noguldījumu vai citu atmaksājamo līdzekļu turējumiem jāatgādina, ka Konsolidētās banku direktīvas 3. pants aizliedz uzņēmumiem, kas nav kredītiestādes, pieņemt noguldījumus vai citus atmaksājamus līdzekļus no sabiedrības. Lai gan Konsolidētā banku direktīva nedefinē noguldījumu pieņemšanu, „noguldījumu vai citu atmaksājamo līdzekļu” jēdzienu šajā direktīvā plaši interpretējusi Eiropas Kopienų Tiesa, kas norādījusi, ka „jēdziens „citi atmaksājami līdzekļi” attiecas ne tikai uz finanšu instrumentiem, kam ir raksturīga atmaksas īpašība, bet arī uz tiem, uz kuriem, neskatoties uz šādas īpašības trūkumu, attiecas līgumiska vienošanās atmaksāt saņemtus līdzekļus”⁴. Nav svarīgi, vai šādi līdzekļi saņemti kā noguldījums vai citā veidā, piemēram, „turpināta obligāciju emisija un citi salīdzināmi vērtspapīri”⁵, kā norādīts Konsolidētās banku direktīvas priekštecē. Tādēļ „jebkura naudas pieņemšana var būt noguldījumu pieņemšana (plašākā nozīmē), ja tā saistīta ar saņemtās naudas atmaksu. Šajā sakarā nav svarīgi, vai prasība atmaksāt līdzekļus pastāv jau līdzekļu saņemšanas laikā (un ir šī darījuma „būtiska” sastāvdaļa) vai arī šis pienākums rodas tikai līgumisku tiesību rezultātā”⁶.

⁴ Skatīt 17. punktu 1999. gada 11. februāra spriedumā Lietā 366/97 *Massimo Romanelli* [1999] ECR I-855.

⁵ 5. apsvērums Padomes 1977. gada 12. decembra Pirmā direktīva 77/780/EEC, kas koordinē normatīvos un administratīvos aktus attiecībā uz kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (OV L 322, 17.12.1977., 30. lpp.). Direktīva atcelta ar Direktīvu 2000/12/EK.

⁶ Skatīt *Alexander Bornemann*, 'Abridged Opinion on the Concept of the Credit Institution in the Directives of the European Community Relating to Bank Regulation and Supervision', 11. lpp. Pieejams PDF formā internetā: <<http://www.money-advice.net/media.php?id=234>>

Noguldījumu pieņemšanas interpretācijā „būs jāievēro aizsargājamo noguldījumu apmērs un „kreditēšanas darbību” īpašību interpretācija, ņemot vērā riskus, kurus uzskata par nozīmīgiem saistībā ar noguldījumu atgūšanas aizsardzību. Rezultāts parasti ir vērsts uz plašu interpretāciju gan attiecībā uz noguldījumu pieņemšanu, gan kreditēšanu”⁷.

- 3.2. Ņemot vērā iepriekš minēto, liekas, ka maksājumu iestādes faktiski pieņems noguldījumus no to klientiem. Šādā gadījumā, ja maksājumu iestāde kļūst maksātnespējīga, tās turētie līdzekļi būs daļa no tās īpašuma un būs pieejami visu tās kreditoru prasību apmierināšanai. Noguldījumu vai citu atmaksājamo līdzekļu pieņemšana ir banku darbības jēdziena pamats, kā tas norādīts „kreditēšanas” definīcijā, kas noteikta Konsolidētās banku direktīvas 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā⁸. Banku darbība pamatjēdziena maiņu ir rūpīgi jāapsver no monetārās politikas, maksājumu sistēmu stabilitātes un drošības, finanšu stabilitātes un statistikas viedokļa, un attiecībā uz visiem šiem jautājumiem ECBS ir plaša kompetence. Maksājumu iestāžu darbība nenovēršami aptver sabiedrības līdzekļu turēšanu pat tad, ja tas notiek ierobežotā laika posmā. Tādēļ nosakot šādas darbības uzraudzības prasības un nodrošinājumu jāņem vērā patērētāju aizsardzība un finanšu stabilitāte.

4 *Uzraudzības prasības*

- 4.1. Kopumā ierosinātā direktīva ļaus maksājumu iestādēm darboties vieglākā uzraudzības režīmā kā tas, kuru piemēro saskaņā ar Konsolidēto banku direktīvu. Papildus apstiprināšanas procedūrai, kura balstās uz dažām kvalitātes prasībām, maksājumu iestādēm būs jāievēro normatīvo regulējumu, kas: i) galvenokārt balstās uz vairākām vispārīgi izstrādātām informācijas atklāšanas prasībām, un ii) neietver kapitāla prasības attiecībā uz aprēķināmiem riskiem (skatīt ierosinātās direktīvas 5. pantu). Vieglais uzraudzības režīms rada bažas, kuras apstiprina tas, ka ierosinātā direktīva prasa pilnīgu saskaņotību (skatīt ierosinātās direktīvas 78. pantu) atšķirībā no tās pieejas, kas izmantota citos Kopienas tiesību aktos, kuri reglamentē finanšu pakalpojumu uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu.
- 4.2. ECB uzskata, ka ir iespējams uzlabot ierosinātās direktīvas maksājumu iestāžu regulējumu trīs galvenajās jomās. Pirmkārt, neskaidrā maksājumu iestāžu un citu maksājumu pakalpojumu sniedzēju nošķiršana ļoti apgrūtina risku un attiecīgo nodrošinājumu novērtējumu.

⁷

Turpat.

⁸

1. panta 1. punkta a) apakšpunkts nosaka, ka „kreditēšanas” ir uzņēmums, kura uzņēmējdarbība ir noguldījumu vai citu atmaksājamo līdzekļu pieņemšana no plašas sabiedrības un kredītu piešķiršana uz sava rēķina”.

Tas attiecas ne tikai uz to, vai maksājumu iestādes var turēt līdzekļus, kurus ir grūti atšķirt no noguldījumiem, bet arī uz to spēju izsniegt kredītus, kas finansēti, izmantojot no sabiedrības pieņemtu naudu (skatīt ierosinātās direktīvas pielikuma 4. punktu). Otrkārt, ierosinātā direktīva neapskata ar maksājumu pakalpojumiem saistītās dažādās risku kategorijas. Šajā sakarā jāatgādina, ka uz kredītiestāžu sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem attieksies īpašas kapitāla prasības, kas saistītas ar šādu pakalpojumu operacionālo risku⁹. Treškārt, var norādīt, ka ierosinātajā direktīvā noteiktā apstiprināšanas procedūra balstās uz kritērijiem, kas pieļauj pārāk plašu interpretāciju nacionālajā līmenī. Dalībvalstis noteiktos apstākļos var arī atteikties no dažām apstiprināšanas prasībām¹⁰.

- 4.3. Ņemot vērā šos apsvērumus, liekas, ka ierosinātajā direktīvā pastāv neatbilstība starp maksājumu iestāžu darbības jomu un uzraudzības režīmu, kurā šīs darbības tiks veiktas. Pēc tam, kad tiks precizēta maksājumu iestāžu darbības joma, balstoties uz ar tām saistīto risku novērtējumu, jāapsver atbilstošu kapitāla prasību noteikšana un/vai līdzīgs nodrošinājums (piem., sākotnējā kapitāla prasības, garantijas).
- 4.4. Kapitāla prasību nepiemērošana maksājumu iestādēm var radīt iespēju izvēlēties uzraudzības veidu. Neatkarīgi no tā, vai kredītiestādes maksājumu pakalpojumus sniegs tieši vai izmantojot meitasuzņēmumus, kas būs maksājumu iestādes, uz tām attieksies operacionālo risku, kā arī kredītrisku konsolidētā uzraudzība. Turpretī uz patstāvīgām maksājumu iestādēm vai maksājumu iestādēm, kas nav banku grupas daļa, kapitāla prasības neattieksies, neskatoties uz to, ka tās veic tās pašas darbības.
- 4.5. Turklāt ierosinātajā direktīvā nav skaidrības par piederības un uzņēmējas dalībvalsts attiecīgo kompetento iestāžu atbildību. Piemēram, ierosinātās direktīvas 6. panta trešā daļa, kas regulē Eiropas pasu piešķiršanu maksājumu iestādēm, neprecizē, kura kompetentā iestāde kurā dalībvalstī atbildē par šādu maksājumu iestāžu uzraudzību. Būtu lietderīgi rūpīgāk apsvērt šos jautājumus.
- 4.6. Piemērojot ierosinātās direktīvas 15. pantu, jāņem vērā ECBS un valstu centrālo banku kompetence attiecībā uz maksājumu sistēmu vienmērīgu darbību un – attiecīgajās dalībvalstīs – valstu centrālo

⁹ Skatīt X pielikuma 2. daļu „Priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvām, kas pārstrādā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvu 2000/12/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu un Padomes 1993. gada 15. marta Direktīvu 93/6/EEK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību” (COM(2004) 486 galīgā redakcija).

¹⁰ Nosacījumi attiecīgo atbrīvojumu piemērošanai ir izklāstīti ierosinātās direktīvas 21. pantā.

banku kompetence uzraudzības jomā.

- 4.7. Kompetento iestāžu pilnvaras ierosinātās direktīvas 16. pantā būtu jāprecizē virknē aspektu. Pirmkārt, varētu tikt precīzāk norādīta „pārbaužu uz vietas” (16. panta b) punkts) darbības joma. Otrkārt, varētu tikt precizēta arī pilnvaru noteikt „samērīgu sodu” (16. panta d) punkts) nozīme. Treškārt, varētu tikt definēti nosacījumi atļaujas apturēšanai vai atsaukšanai (16. panta e) punkts), iespējams, izmantojot atsevišķu normu. Lai nodrošinātu pietiekami vienlīdzīgus darbības nosacījumus Eiropā un pietiekamu to iestāžu uzraudzību, kuras izmanto uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību, jāgroza ierosinātās direktīvas 16. pantu, lai nodrošinātu, ka visām kompetentajām iestādēm ir šajā pantā paredzētās pilnvaras, jo īpaši attiecībā uz uzraudzību un lēmumu izpildes nodrošināšanu.
- 4.8. Ierosinātās direktīvas 19. pants nosaka, ka dalībvalstis atļauj informācijas apmaiņu starp to kompetentajām iestādēm, centrālajām bankām, ECBS un ECB. Lai gan šis noteikums principā tiek vērtēts atzinīgi, tiek ieteikts gadījumos, kuros kompetentā iestāde nav centrālā banka un centrālā banka ir arī maksājumu sistēmu uzraugs, noteikumu papildināt, nosakot, ka: i) pirms atļaujas piešķiršanas vai apturēšanas/atsaukšanas kompetentā iestāde apspriežas ar centrālo banku; un ii) kompetentajām iestādēm ir pienākums sniegt informāciju attiecīgajai centrālajai bankai. Šādi noteikumi būtu lietderīgi, ņemot vērā centrālo banku atbildību par maksājumu jomu kopumā.

5 *Banku darbības vai e-naudas licence*

- 5.1. Ja maksājumu iestādēm ir ļauts turēt līdzekļus, kas gan ekonomiski, gan juridiski kvalificējami kā noguldījumi, lai gan tie kā tādi nav konceptuāli raksturoti ierosinātajā direktīvā, riska līmenis būs līdzvērtīgs kredītiestāžu vai e-naudas iestāžu līmenim. Attiecīgi, aizsardzības līmenim būtu jābūt tādām pašām, kā tam, ko piemēro kredītiestādēm un/vai e-naudas iestādēm. No tā izriet, ka maksājumu pakalpojumus būtu vēlams atļaut kredītiestādēm vai e-naudas iestādēm. Tas nodrošinātu klientu līdzekļu pietiekamu aizsardzību un drošu finanšu darbību, un tādēļ tā ir pieeja, kurai ECB dod priekšroku.
- 5.2. Ja kredītiestādēm un/vai e-naudas iestādēm noteikto aizsardzības līmeni nosaka arī maksājumu iestādēm, ir būtiski jāpārstrādā ierosinātās direktīvas II sadaļa.

6 *Maksājumu iestāžu darbības ierobežošana*

- 6.1. Ja tiek ieviesta maksājumu iestāžu ar atvieglotu uzraudzības režīmu kategorija, kā to ierosinājusi Komisija, ierosinātā direktīva jāgroza, lai precizētu, ka maksājumu iestādes nedrīkst maksājumu pakalpojumu lietotāju līdzekļus turēt ilgāk, kā ierobežotu laika posmu, kurā tie tiek pārvesti no maksātāja maksājuma saņēmējam, un ka tās nedrīkst reinvestēt šādus līdzekļus. Ierosinātās direktīvas 10. panta 2. punkta pašreizējais formulējums citādi varētu pieļaut secinājumu, ka tas, ka maksājumu iestādes atver kontus, nozīmē to, ka saņemtie līdzekļi var tikt reinvestēti par labu maksājumu iestādēm. Šādu precizējumu varētu izdarīt, piemēram, ierobežojot maksājumu iestāžu veiktās maksājuma pakalpojumu darbības līdz tām, kas norādītas ierosinātās direktīvas pielikuma 7. punktā. Pielikuma 5. punktā norādītās darbības arī varētu tikt attiecinātas uz maksājumu iestādēm ar precizējumu, ka karšu emisijas darbība ir saistīta ar prasību pēc kartes turētāja konta, kuru tur kredītiestādē. Turklāt maksājumu iestādēm nedrīkst ļaut sniegt kredītus saskaņā ar ierosinātās direktīvas pielikuma 4. punktu.
- 6.2. Turklāt, lai izvairītos no atšķirīgām interpretācijām, varētu būt lietderīgi norādīt, kuras darbības var veikt attiecīgās iestādes, šādi sadalot ierosinātās direktīvas punktus: i) 1. līdz 7. punkts: kredītiestādes, ii) 1. līdz 3. punkts un 5. līdz 7. punkts: e-naudas iestādes un iii) 7. punkts: maksājumu iestādes. Turklāt, kā minēts iepriekš tekstā, pielikuma 5. punktā norādītās darbības iespējams arī varētu uzskatīt par darbībām, ko nodrošina maksājumu iestādes¹¹. To pašu varētu darīt ar pielikuma 5. punktā norādītajām darbībām, ja tiek nodrošināts, ka līdzekļi, kas saņemti no maksājumu pakalpojumu lietotājiem, lai sniegtu maksājumu pakalpojumus, nevar tikt izmantoti, lai sniegtu kredītus citiem maksājumu pakalpojumu lietotājiem.
- 6.3. Lai aizsargātu maksājumu pakalpojumu lietotāju līdzekļus, varētu apsvērt arī citus obligātos nodrošinājumus. Piemēram, attiecībā uz dažiem nākotnes darījumu klīringa režīmiem klientu skaidra nauda, kas atrodas pie nākotnes darījumu klīringa brokeriem, dažās dalībvalstīs (piem., Vācijā un Apvienotajā Karalistē) un Amerikas Savienotajās Valstīs tiek uzskatīta par klienta īpašumu un nevis par skaidras naudas noguldījumu. Šo kārtību bieži nosaka īpašā tiesību aktā vai tā ir noteikta tiesu praksē. Neskarot šādas skaidrās naudas īpašumtiesības, kas dažu valstu likumdošanā varētu būt problemātiski, viena no iespējām varētu būt tālāk attīstot ierosinātās direktīvas 10. panta 2. punktā ietvertos nodrošinājumus, uzliekot maksājumu iestādēm par pienākumu maksājumu pakalpojumu lietotāju līdzekļus grāmatvedībā uzskaitīt atsevišķi. To varētu izdarīt grozot ierosināto direktīvu, lai nodrošinātu, ka maksājumu iestādēm tiek uzlikti šādi pienākumi: i) iezīmēt līdzekļus, kas saņemti konkrētiem darījumiem, ii) nodalīt līdzekļus, kas saņemti maksājuma darījumam, no citiem līdzekļiem, kas saņemti darbībām, kas nav maksājumu

¹¹ Jānorāda, ka šī dalīšana neņem vērā pasta žironorēķinu iestādes, jo to licencēšanu un, attiecīgi, to veiktās darbības regulē dalībvalstu tiesību akti.

pakalpojumi, kā arī atsevišķi reģistrēt tos maksājumu iestādes grāmatvedībā, iii) turēt maksājumu pakalpojumu lietotāju līdzekļus kontā ar tādu nosaukumu, kas skaidri norāda, ka tie ir šādi līdzekļi, iv) neapvienot maksājumu pakalpojumu lietotāju līdzekļus ar maksājuma pakalpojuma sniedzēja līdzekļiem vai citu maksājumu pakalpojumu lietotāju vai citu personu līdzekļiem, v) nodrošināt maksājumu pakalpojumu lietotāju līdzekļus no trešo personu prasībām pret maksājumu iestādi, vi) maksājumu iestādei kļūstot maksātnespējīgai, maksājumu pakalpojumu lietotāju līdzekļus atgriezt laicīgi un pirms citu prasību apmierināšanas un vii) ja maksātnespējīgajai maksājumu iestādei nav pietiekamu līdzekļu naudas atgriešanai maksājumu pakalpojumu lietotājiem, atlikušos līdzekļus sadalīt maksājumu pakalpojumu lietotājiem proporcionāli to prasījumu attiecīgajai pamatsummai.

- 6.4. Turklāt papildus jāizskaidro ierosinātās direktīvas 10. panta 1. punkta b) apakšpunkta atsauce uz papildu pakalpojumiem, kā, piemēram, „maksājumu darījumu izpildes garantija”, lai norādītu, ka šādi pakalpojumi paredzēti vienīgi maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kuri piedalās darījumā.
- 6.5. Visbeidzot, ierosinātās direktīvas 10. panta 3. punkts nosaka, ka maksājumu iestāžu darbība saskaņā ar piemērojamiem nacionālajiem un Kopienas tiesību aktiem neaptver tikai maksājumu pakalpojumu piedāvāšanu. No tā var secināt, ka maksājumu pakalpojumu iestādes var veikt darbības, kas pārsniedz ierosinātās direktīvas pielikumā uzskaitītās, no kā izriet divi apsvērumi. Pirmkārt, ierosinātā direktīva neuzskaita visas atļautās darbības. Pilns šo darbību novērtējumus no patērētāju aizsardzības un finanšu stabilitātes viedokļa var tikt veikts vienīgi, tad ja visas iespējamās darbības ir zināmas. Otrkārt, ja šādas darbības balstās nacionālajos tiesību aktos, ierosinātās direktīvas mērķis, proti, pilnīgas saskaņotības nodrošināšana, netiks sasniegts. Tādēļ ierosinātās direktīvas 10. panta 3. punktu būtu jāsvītro.

7 *SEPA izveidošana*

- 7.1. Banku nozare šobrīd intensīvi izstrādā pakalpojumus, kas atbildīs SEPA prasībām. Jau 2008. gada 1. janvārī nozare plāno piedāvāt Eiropas maksājumu instrumentus pilsoņiem valsts iestādēm un komercsabiedrībām gan nacionālajiem, gan pārrobežu maksājumiem.

SEPA izveidošana varētu būt problemātiska pašreizējā Kopienas tiesiskā regulējuma ietvaros, ņemot vērā atšķirīgos piemērojamos valstu tiesību aktus. Maksājumu tiesiskā regulējuma saskaņošana tāpēc ir nozīmīgs pasākums, kas banku nozarei palīdzēs SEPA izveidē. Uz SEPA attiecināmās ierosinātās direktīvas daļas (galvenokārt III un IV sadaļa) liekas mazāk pretrunīgas kā II sadaļa. Ja ierosinātās direktīvas pieņemšana tiek kavēta iepriekš minēto neprecizitāšu dēļ, varētu tikt kavēta arī SEPA īstenošana. Lai šādu kavēšanos novērstu, būtu lietderīgi izdalīt atsevišķi ierosinātās direktīvas II sadaļu. Tomēr šādai izdalīšanai jābūt atkarīgai no maksājumu iestāžu pakļaušanas atsevišķiem Kopienas tiesību aktiem. Šajā sakarā maksājumu iestāžu loma varētu tikt apsvērta plānotās E-naudas direktīvas pārskatīšanas kontekstā, lai panāktu saskaņotu juridisko un uzraudzības regulējumu dažādām maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijām.

- 7.2. Cita iespēja būtu ECB Padomei pieņemt ECB regulu saskaņā ar Līguma 105. panta 2. punktu un Statūtu 22. pantu, kas regulētu konkrētos ar SEPA saistītos ierosinātās direktīvas jautājumus, kas ir ECBS kompetencē, atzīstot, ka ne visi SEPA veicinošie noteikumi var tikt pieņemti uz šāda pamata.
- 7.3. Īpašs ar SEPA saistīts jautājums attiecas uz maksimālo izpildes laiku „D+1”, kas noteikts ierosinātās direktīvas 60. panta 1. punktā un 61. panta 1. punktā. Tiek sagaidīts, ka vairums maksājumu pakalpojumu sniedzēju šo prasību varēs izpildīt līdz 2010. gada 1. janvārim. Tomēr jāpatur prātā, ka nav notikusi apspriešanās ar nozares uzņēmumiem par „D+1” prasības sekām un ka dažām bankām var būt grūtības ar savlaicīgu tās ievērošanu.

8 *Centrālo banku atbrīvojums*

Ierosinātās direktīvas 1. panta pēdējais ievilkums nosaka, ka centrālās bankas, kas ir monetārās iestādes, un publiskās iestādes, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, netiek uzskatītas par maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Lai novērstu iespējamās neskaidrības attiecībā uz šo jautājumu, būtu lietderīgi precizēt, ka visas centrālo banku darbības ir atbrīvotas no ierosinātās direktīvas piemērošanas, tā vietā, lai paredzētu neskaidru nosacījumu, ka šis atbrīvojums attiecas tikai uz maksājumu pakalpojumu sniegšanu, ko centrālās bankas veic kā monetārās iestādes vai publiskās varas iestādes.

Jebkurš šāds atbrīvojums neierobežo ECB 2005. gada 4. augusta politikas paziņojumu par centrālo banku veikto maksājumu pakalpojumu euro sniegšanu kredītiestādēm¹², kas nosaka, ka, lai izvairītos no kompetences kropļošanas vai tirgus iniciatīvu izstumšanas, valstu centrālajām bankām, kas piedāvā maksājumu pakalpojumus kredītiestādēm, jāņem vērā attiecīgā tirgus prasības un konkurences apstākļi, tostarp izmaksu atgūšana. Šis noteikums, tādā veidā, kā tas šobrīd formulēts, iespējams izraisīs atšķirīgu tā īstenošanu dalībvalstīs, tādējādi radot nevajadzīgas neskaidrības gan centrālajām bankām, gan finanšu tirgus dalībniekiem.

9 *Maksājumu sistēmu darbība un piekļuve tām*

- 9.1. Ierosinātajai direktīvai būtu jāprecizē, ka maksājumu sistēmu operatoriem būs tiesības nošķirt dažāda veida maksājumu pakalpojumu sniedzējus attiecībā uz nosacījumiem, kas jāievēro, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji varētu gūt piekļuvi maksājumu sistēmām. To būtu jādara objektīvi un ar mērķi pārvaldīt ar maksājumu pakalpojumu sniedzējiem saistītos riskus. Turklāt ierosinātās direktīvas 23. pantā 1. punktu būtu jāierobežo, lai tas nodrošinātu maksājumu iestādēm nediskriminējošu piekļuvi maksājumu sistēmām. Ierosinātās direktīvas 23. pantā 1. punktu būtu attiecīgi jāgroza.
- 9.2. Jāsecina, ka ierosinātās direktīvas 23. panta 2. punkta nolūks ir atbrīvot Norēķinu galīguma direktīvā¹³ noteiktās sistēmas no piekļuves nosacījumiem saskaņā ar 23. pantā 1. punktu. Tomēr šajā sakarā formulējums nav pietiekami precīzs, un tiek ieteikts tiešs atbrīvojums.
- 9.3. Turklāt ierosinātajai direktīvai būtu skaidri jānosaka, ka klīringa un norēķinu pakalpojumu sniegšana ir pakļauta Eurosistēmas noteiktajiem uzraudzības standartiem saskaņā ar Līguma 105. panta 2. punktu. To varētu sasniegt, piemēram, attiecīgi grozot ierosinātās direktīvas 12. apsvērumu un 23. panta 2. punktu. Šajā sakarā Eurosistēma saistībā ar savu uzdevumu veicināt vienmērīgu euro zonas maksājumu sistēmu darbību apsvērs, vai maksājumu iestāžu dalība maksājumu sistēmās ir pietiekami droša un nerada nevajadzīgus riskus finanšu sistēmas stabilitātei.
- 9.4. Visbeidzot, ierosinātās direktīvas 10. panta 1. punkta c) apakšpunkts paredz maksājumu iestādēm tiesības būt maksājumu sistēmu operatoram. Tā kā Kopienas tiesību akti šobrīd nedefinē „maksājumu sistēmu operatora” jēdzienu, ne nosaka šādu operatoru juridisko formu, nav vajadzības noteikt maksājumu iestādēm

¹² Pieejams ECB interneta lapā www.ecb.int.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīva 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.) (NGD).

(vai jebkurai citai ierosinātajā regulā apskatītajai maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijai) tiesības būt maksājumu sistēmu operatoram. Līdzīgi, būtu jāsvīturo arī atsauce uz „maksājumu sistēmu vadību” ierosinātās direktīvas 23. panta nosaukumā un pirmajā daļā.

10 *Maksājumu komiteja*

Saskaņā ar ierosinātās direktīvas 76. pantu Komisija var grozīt maksājumu pakalpojumu sarakstu pielikumā, un tai saskaņā ar 77. pantu palīdz maksājumu komiteja, ko veido dalībvalstu pārstāvji un vada Komisijas pārstāvis. Ņemot vērā saraksta nozīmību un ietekmi, kāda grozījumiem varētu būt uz maksājumu tirgu, Maksājumu komitejas pilnvarām vajadzētu būt precīzi formulētām, lai novērstu konfliktus ar Līgumā un Statūtos noteikto Eurosistēmas kompetenci. Ņemot vērā ECB īpašo kompetenci šajā jomā, ECB jābūt pārstāvētai Maksājumu komitejā novērotāja statusā.

11 *Darījumi, kas neietilpst ierosinātās direktīvas darbības jomā*

- 11.1. Ierosinātās direktīvas darbības joma, kas izklāstīta 2. un 3. pantā, var tikt atšķirīgi interpretēta. Saskaņā ar 2. pantu ierosinātā direktīva attiecas uz izsmēlošu to darbību sarakstu, kas definētas kā maksājumu pakalpojumi un uzskaitītas ierosinātās direktīvas pielikumā. Saskaņā ar 3. pantu tajā ietverts arī, liekas, izsmēlošs atbrīvojumu no ierosinātās direktīvas piemērošanas saraksts, lai gan būtu lietderīgi to precizēt. Lai precizētu ierosinātās direktīvas 2. un 3. punkta saistību, ECB iesaka 3. panta pašreizējo nosaukumu aizstāt ar terminu „Atbrīvojumi”.
- 11.2. Turklāt daži 3. pantā regulētie jautājumi ir problemātiski. Pirmkārt, liekas, ka ierosinātā direktīva nav tehnoloģiski neitrāla, jo tā diskriminējoši nošķir fiziskā un elektroniskā maksājuma veidus. Tādēļ tā var radīt nepamatotus aizspriedumus pret maksājumu pakalpojumiem papīra formā. Atkarībā no spēkā esošajiem nacionālajiem tiesību aktiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas pašlaik sniedz pakalpojumus papīra formā, var dārgāk izmaksāt to produktu efektīvāko elektronisko versiju ieviešana, jo uz viņiem attieksies ierosinātā direktīva, un tas, savukārt, var paildzināt vēlamo elektronisko maksājumu pakalpojumu ieviešanu.
- 11.3. Otrkārt, atteikšanās no dažiem maksājumu pakalpojumiem, ko sniedz telekomunikāciju operatori, informācijas tehnoloģiju sistēmas un to tīkli, kā norādīts ierosinātās direktīvas 3. panta j) apakšpunktā, var tikt atšķirīgi interpretēts. Norma nav tehnoloģiski neitrāla un var tikt interpretēta pārāk šauri vai pārāk plaši (piem., var tikt izslēgti maksājumi tādās tiešā laika tirdzniecības sistēmās,

kā *eBay*, lai gan faktiski tie neatšķiras no pakalpojumiem, uz ko attieksies ierosinātā direktīva). Tā rezultātā ierosinātā direktīva var tikt nevienādi īstenota Turklāt nav pilnībā skaidra atbrīvojuma un ierosinātās direktīvas pielikuma 8. un 9. punkta saistība. Tādēļ ECB iesaka svītrot ierosinātās direktīvas 3. panta j) apakšpunktu un tās pielikuma 8. un 9. punktu.

- 11.4. Ciktāl ierosinātās direktīvas 3. panta f) apakšpunkts atsaucas uz vekseliem papīra formā, būtu vispārēji jāatsaucas arī gan uz pārvedu vekseliem, kurus aptver Ženēvas Konvencija¹⁴, gan uz pārvedu vekseliem, kurus tā neaptver.

12 *Definīcijas*

- 12.1. Nosakot definīcijas, ierosinātā direktīva izmanto divas pieejas. Dažos gadījumos definīcijas noteiktas, izmantojot konkrētu normu 4. pantā, bet citos gadījumos definīcijas izkaisītas dažādās ierosinātās direktīvas vietās (piem., 1. pantā („kreditīestādes”, „elektroniskās naudas iestādes”, „pasta žironorēķinu iestādes” un „maksājumu iestādes”), 2. pantā („maksājumu pakalpojumi” un „maksājumu darījums”), 29. pantā („ietvarlīgumi”) un 51. pantā („mikrouzņēmumi”). Tiek ieteikts visas definīcijas iekļaut vienā ierosinātās direktīvas definīciju pantā, kas varētu būt pirmais pants. Līdzīga pieeja izmantota Konsolidētajā banku direktīvā.
- 12.2. Tajā pašā laikā pastāv jautājumi attiecībā uz saskaņotību ar definīcijām un jēdzieniem, kas tiek lietoti spēkā esošajos Kopienas tiesību aktos, piem., NGD. Piemēram, attiecībā uz „maksājumu sistēmas” definīciju ierosinātās direktīvas 4. panta 3. punktā, kurai būtu jābūt savietojamai ar „sistēmas” jēdzienu NGD, ņemot vērā iespējamo NGD noteikto sistēmu un citu maksājumu sistēmu mijiedarbību. Saskaņotību varētu pastiprināt ierosinātajā direktīvā ieviešot „maksātāja” un „maksājuma saņēmēja” definīciju, kuri ietverti ierosinātās direktīvas 3. pantā par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju par maksātāju¹⁵.

¹⁴ Konvencija, kas paredz vienotu regulējumu pārvedu vekseliem un īstermiņa parādzīmēm (Ženēva, 1930. gada 7. jūnijs).

¹⁵ „Priekšlikums Eiropas parlamenta un Padomes regulai par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju par maksātāju” (COM(2005) 343 galīgā redakcija).

- 12.3. „Maksājumu iestādes” jēdzienu būtu jāgroza, lai izslēgtu iespēju fiziskām personām darboties kā maksājumu iestādēm, jotas izraisītu risku, ka maksājumu iestādes līdzekļi var sajaukties ar attiecīgās fiziskās personas līdzekļiem.
- 12.4. Ierosinātās direktīvas 4. panta 7. punkta jēdziens „maksājumu konts” ir neprecīzs. Tas jāatrisina, jo ir būtisks maksājumu pakalpojumu jēdziena interpretācijā un maksājumu iestāžu darbības jomas interpretācijā. Pašreizējais formulējums ir neskaidrs attiecībā uz to, vai maksājumu pakalpojumu sniedzēji var nodrošināt maksājumu kontus. Ja maksājumu iestādēm atļauj nodrošināt maksājumu kontus, jāprecizē „parasto” bankas kontu un maksājumu kontu atšķirības. Turklāt precīzi jādefinē šādu kontu īpašības. Šajā kontekstā izvirzāmie jautājumi ir saistīti ar to, kam ir tiesības nodrošināt šādus kontus, kas tos var turēt un kāda ir to juridiskā forma un to izraisītās sekas.
- 12.5. Cits jautājums, kuru nepieciešams precizēt, ir jautājums par to, ko nozīmē maksājumu konta definīcijas atsaukšanās uz to, ka kontu izmanto „vienīgi maksājumu darījumiem”. Vai tas, piemēram, izslēdz procentus nesošu kontu pastāvēšanas iespēju vai kontu turēšanu ilgāk nekā nepieciešams darījuma veikšanai? Tāpat jānodrošina, ka maksājumu iestādes nevar maksāt procentus vai piedāvāt citus ieguvumus kontu turētājam.
- 12.6. „Līdzekļu” definīcija ierosinātās direktīvas 4. panta 8. punktā būtu jāpārstrādā, aizstājot, cita starpā, vārdus „skaidra nauda” ar atsauci uz banknotēm un monētām.
- 12.7. Saistībā ar „unikālā identifikatora” definīciju ierosinātās direktīvas 4. panta 15. punktā jāatgādina, ka ECB 2005. gada 15. decembra Atzinums CON/2005/56 par priekšlikumu EK regulai attiecībā uz naudas pārvedumiem pievienoto informāciju par maksātāju¹⁶ ierosina konkrētu formulējumu „unikālā identifikatora” definīcijai, kas tagad ir atspoguļota ierosinātās direktīvas pašreizējā versijā. Tiek ieteikts saskaņot „unikālā identifikatora” definīciju gan ierosinātajā regulā, gan ierosinātajā direktīvā.
- 12.8. Jēdziens „izpildes laiks” tiek lietots vairākos ierosinātās direktīvas apsvērumos un 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā un 35. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, kā arī 35. pantā un IV sadaļas 2. nodaļas 2. iedaļā, bet netiek definēts. Izpildes laika kā konkrēta laika posma definēšana (kurš varētu tikt mērīts, piemēram, darba dienās vai darba stundās) būtu lietderīga, jo tā ļautu definēt maksimālo izpildes laiku.

¹⁶

OV C 336, 31.12.2005., 109. lpp.

Turklāt ir daudz darījumu, kas tiek veikti, neizmantojot maksājumu kontu, (piem., naudas pārskaitījumi ārpus banku klientiem). Izpildes laika definīcijai ierosinātajā direktīvā būtu jāaptver arī šādus gadījumus.

- 12.9. Eiropas Savienībā nav kopēja „darba dienu” kalendāra, un, lai gan termins tiek lietots visā ierosinātās direktīvas IV sadaļas 2. nodaļas 2. iedaļā, tas netiek definēts. Maksājumu apstrādes un operacionāliem nolūkiem, kā arī lai nodrošinātu to, ka pienākumu loks ir saprotams, būtu lietderīgi iekļaut šādu definīciju ierosinātajā direktīvā (definīciju pantā).
- 12.10. Termins „skripturālā nauda” ierosinātajā direktīvā tiek lietots to nedefinējot, piem., ierosinātās direktīvas 3. panta b) apakšpunktā, 4. panta 8) punktā un ierosinātās direktīvas pielikuma 7. punktā. Tiek ieteikts noteikt skripturālās naudas definīciju (definīciju pantā), paturot prātā, ka vienīgi centrālas bankas un kredītiestādes (kas aptver e-naudas iestādes) var turēt šādus līdzekļus.
- 12.11. Tāpat nedefinējot ierosinātās direktīvas 4. panta 2) punktā un 20. pantā tiek lietots termins „filiāle”. Tiek ieteikts noteikt „filiāles” definīciju, kas saskanētu ar definīciju Konsolidētās banku direktīvas 1. pantā 3. punktā.
- 12.12. „Ietvarlīguma” definīciju būtu jāpārceļ no 29. panta uz definīciju pantu. Turklāt saskaņotības nolūkā terminu „ietvarlīgums” (*„framework contract”*) būtu jālieto visā ierosinātajā direktīvā, aizstājot alternatīvo terminu „ietvarlīgums” (*„framework agreement”*), kas lietots ierosinātās direktīvas 18. apsvērumā un 32. un 33. pantā.

13 *Papildu juridiski un tehniski komentāri*

- 13.1. Jāprecizē, vai mītnes dalībvalstis var statistikas nolūkos pieprasīt maksājumu iestādēm, kam ir filiāles to teritorijās, par savu darbību ziņot šīs mītnes dalībvalsts kompetentajām statistikas iestādēm, tostarp, valsts centrālajai bankai un/vai valsts statistikas aģentūrai.
- 13.2. Varētu nepārprotami precizēt, ka atsauce uz „jebkuru valūtu” ierosinātās direktīvas 2. pantā ir piemērojama attiecībā uz to valstu valūtām, kuras nav Kopienā.
- 13.3. Ierosinātās direktīvas 1. panta nosaukums ir „Priekšmets”, un tāpēc tajā būtu jāiekļauj vienīgi ierosinātās direktīvas priekšmeta izklāsts. Būtu piemērotāk četras maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas iekļaut vienā „maksājumu pakalpojumu sniedzēja” definīcijā, kas iekļauta definīciju pantā, jo īpaši tāpēc, ka definīciju pants definē arī maksājumu pakalpojuma lietotāja jēdzienu.

- 13.4. Ierosinātās direktīvas 11. panta 2. punkts par saistītajiem aģentiem, ārpakalpojumiem un meitasuzņēmumiem atsaucas uz “visu darbību” nodošanu ārpakalpojumiem. Tas ir problemātiski, jo ļauj izveidot fiktīvus uzņēmumus, kuri formāli atbilst ierosinātajai direktīvai, bet kuru faktisko darbību veic trešā persona, uz kuru šīs prasības neattiecas. Lai izvairītos no šādām sekām, ECB iesaka grozīt 11. pantu.
- 13.5. Ierosinātās direktīvas 12. panta 1. punkts atsaucas uz „operacionālo risku” to nedefinējot. Vajadzīgo precizitāti varētu nodrošināt, piemērojot „operacionālā riska” definīciju ierosinātās Kapitāla pietiekamības direktīvas 4. panta 22. punktā¹⁷.
- 13.6. Uzskaites noteikumi ierosinātās direktīvas 13. un 44. pantā var radīt iespaidu, ka maksājumu iestādes uzskaites pienākumi nav garāki par vienu gadu. Šie pienākumi ciešāk jāsaskaņo ar Kopienas tiesību aktiem, piemēram, Trešās naudas atmazgāšanas direktīvas¹⁸ 30. pantu, kas nosaka piecu gadu ilgu minimālo uzskaites pienākuma laiku.
- 13.7. “Piekrišanas” jēdziens ierosinātās direktīvas 41. pantā nav pietiekami precīzs. Šajā sakarā ir nepieciešama norāde uz piekrišanas atsaukšanu un tās definīciju.
- 13.8. Ierosinātās direktīvas 52. panta formulējums par līdzekļu atmaksu ir neviennozīmīgs, piemēram, atsaucoties uz tiesībām uz atmaksu, ja veiktā darījuma summa neatbilst summai, „kuru maksātājs sagaidītu, ja viņš būtu maksātāja stāvoklī”. Šis formulējums pieļauj plašu interpretāciju, kas palielina neskaidrību maksājumu nozarē, var izraisīt domstarpību skaita pieaugumu un atstāt patērētājus neaizsargātus. Lai samazinātu iespējamos tiesvedības riskus, būtu jāpasver 52. panta formulējuma precizēšana.
- 13.9. Maksājuma galīgums ir būtisks maksājuma saņēmējam, un tādēļ jēdziens „informējis” ierosinātās direktīvas 53. panta 1. punktā ir pārāk plašs, jo laiks var ievērojami atšķirties, ja informācija ir pieejama, izmantojot maksātāja internetbanku vai publiski pieejamu pārskatu drukas ierīci, atšķirībā no gadījumiem, ja maksātājs informāciju saņem konta izraksta veidā pa pastu.

¹⁷ Pilnai atsaucei skatīt 9. zemsvītras piezīmi.

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīva 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.).

Tādēļ ieteicamāks būtu noteikts laiks, kas saistīts ar pašu pārvedumu. Lai dotu maksātājam papildus laiku rīkoties, atļauto laika posmu varētu pagarināt no četrām nedēļām uz sešām.

- 13.10. Lai gan jēdzieni „pieņemšana” un „neatsaucamība” ierosinātās direktīvas 54. un 56. pantā ir skaidri un noderīgi, tiem jābūt saskaņotiem ar NGD jēdzieniem „iekļaušana sistēmā” un „neatsaucamība”.
- 13.11. Ierosinātās direktīvas 54. panta 2. punktu jāgroza, lai nodrošinātu, ka pagājušais laiks starp maksājumu saņemšanu un pieņemšanu nav nevajadzīgi pagarināts.
- 13.12. Ierosinātās direktīvas 65. panta 1. punkts par līdzekļu pieejamību nosaka, ka dalībvalstīm jānodrošina, ka maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji dara līdzekļus pieejamus maksājuma saņēmējam tiklīdz šie līdzekļi ir kreditēti maksājuma saņēmēja kontā. Ir pats par sevi saprotams, ka līdzekļi ir pieejami tiklīdz tie kreditēti maksājuma saņēmēja kontā. Tādēļ būtu piemērotāk norādīt, ka līdzekļi ir jādara pieejami maksājuma saņēmējam tiklīdz maksājumu pakalpojumu sniedzējs tos saņēmis.
- 13.13. Lai ļautu maksājumu sistēmām nodrošināt pēc iespējas efektīvāku tiešo apstrādi, ierosinātās direktīvas 66. panta 1. punkts jāgroza, iekļaujot atsauci un Starptautisko bankas konta numuru (IBAN) kā prioritāro unikālo identifikatoru visos gadījumos, tādējādi nodrošinot saskaņotu pieeju unikālo identifikatoru izmantošanā.

14 *Redakcionāli priekšlikumi*

Papildus iepriekš minētajiem ieteikumiem pielikumā ir izklāstīti redakcionāli priekšlikumi.

Frankfurtē pie Mainas 2006. gada 26. aprīlī

ECB priekšsēdētājs

Jean-Claude TRICHET

Redakcionāli priekšlikumi¹⁹

Komisijas ierosinātais teksts²⁰

ECB ierosinātie grozījumi²¹

1. grozījums

12. apsvērums

(12) Maksājumu pakalpojumu sniedzēja darbībai ir svarīgi, lai viņš varētu darboties maksājumu sistēmās vai piedalīties šādās sistēmās. Lai nodrošinātu vienādu attieksmi visā Kopienā dažādajām maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijām saskaņā ar to konsultatīvās uzraudzības licenci, ir svarīgi precizēt noteikumus attiecībā uz piekļuvi maksājumu pakalpojumu sniegšanai un piedalīšanos maksājumu sistēmās. Jāparedz noteikums par nediskriminējošu attieksmi pret maksājumu iestādēm un kredītiestādēm attiecībā uz to darbošanos maksājumu sistēmās un to piekļuvi tām.

(12) Maksājumu pakalpojumu sniedzēja darbībai ir svarīgi, lai viņš varētu darboties maksājumu sistēmās vai piedalīties šādās sistēmās. Lai nodrošinātu vienādu attieksmi visā Kopienā dažādajām maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijām saskaņā ar to konsultatīvās uzraudzības licenci, ir svarīgi precizēt noteikumus attiecībā uz piekļuvi maksājumu pakalpojumu sniegšanai un piedalīšanos maksājumu sistēmās. **Saskaņā ar Līguma 105. panta 2. punktu un Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu (tālāk tekstā – “ECBS Statūti”) 3.1. un 3.2. pantu viens no galvenajiem ar Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) palīdzību veicamajiem uzdevumiem ir maksājumu sistēmu vienmērīgas darbības veicināšana. ECB un dalībvalstu centrālās bankas var dot iespējas, un ECB var izdot regulas, lai Kopienā un attiecībās ar trešām valstīm nodrošinātu efektīvas un drošas klīringa un maksājumu sistēmas. Šīs direktīvas normas par piekļuvi maksājumu pakalpojumu sniegšanai un dalību maksājumu sistēmas neierobežo to ECB un ECBS sistēmas kompetenci, kas tiek piemērota dalībvalstīs, kuras ievieš euro.** Jāparedz noteikums par nediskriminējošu attieksmi pret maksājumu iestādēm un kredītiestādēm attiecībā uz to darbošanos maksājumu sistēmās un to piekļuvi tām.

¹⁹ Redakcionālie priekšlikumi pielikumā balstās uz ierosinātās direktīvas tekstu un aptver grozījumus, kas atspoguļo ECB ierosinājumus šajā atzinumā.

²⁰ Teksts kursīvā norāda uz vietām, kuras ECB ierosina svītrot.

²¹ Teksts treknrakstā norāda uz ECB ierosināto jauno tekstu.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 9.3. punktu

2. grozījums

1. pants, Priekšmets

Šī direktīva nosaka noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis izšķir *šādas* četras maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas:

- a) *kredītiestādes Direktīvas 2000/12/EK nozīmē;*
- b) *elektroniskās naudas iestādes Direktīvas 2000/46/EK nozīmē;*
- c) *pasta žironorēķinu iestādes, kas minētas Direktīvas 2000/12/EK 2. panta 3. punkta otrajā ievilkumā un kurām ir tiesības sniegt maksājumu pakalpojumus;*
- d) *citas fiziskas vai juridiskas personas, kam saskaņā ar šīs direktīvas 6. pantu piešķirta atļauja sniegt maksājumu pakalpojumus visā Kopienā, šē turpmāk minētas „maksājumu iestādes”.*

Šī direktīva arī nosaka noteikumus attiecībā uz pārskatāmības nosacījumiem un attiecīgās lietotāju un pakalpojumu sniedzēju tiesības un pienākumus saistībā ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu profesionālās nodarbošanās vai uzņēmējdarbības veidā.

Centrālās bankas, kas ir monetārās iestādes un iestādes, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, nav uzskatāmas par maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.

Šī direktīva nosaka noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis izšķir četras maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas, kas **definētas 4. pantā [Definīciju pantā]**.

Šī direktīva arī nosaka noteikumus attiecībā uz pārskatāmības nosacījumiem un attiecīgās lietotāju un pakalpojumu sniedzēju tiesības un pienākumus saistībā ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu profesionālās nodarbošanās vai uzņēmējdarbības veidā.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 13.3. punktu

3. grozījums

2. panta 1. punkta pirmā daļa

Šī direktīva attiecas tikai uz *pielikumā uzskaitīto uzņēmējdarbību, kas sastāv no maksājumu darījumu izpildes fizisku vai juridisku personu uzdevumā, šē turpmāk sauktu „maksājumu pakalpojumi”, kurā vismaz viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas Kopienā.* Šī direktīva attiecas tikai uz **maksājumu pakalpojumiem.**

Pamatojums – Skatīt atzinuma 12.1. punktu

4. grozījums

1. pants, centrālo banku atbrīvojums – jāpievieno 2. panta 1. punkta otrajai daļai

Centrālās bankas, kas ir monetārās iestādes un iestādes, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, nav uzskatāmas par maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Šo direktīvu nepiemēro maksājumu pakalpojumiem, ko sniedz centrālās bankas.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 8. punktu

5. grozījums

3. pants, virsraksts

Darījumi, kas neietilpst direktīvas darbības jomā Atbrīvojumi

Pamatojums – Skatīt atzinuma 11.1. punktu

6. grozījums

3. panta j) punkts

j) maksājumu darījumiem, ko izpilda ar mobilajiem telefoniem vai citām digitālajām vai informācijas tehnoloģiju ierīcēm, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi: [Svītrot]

- i) pakalpojumu sniedzējs – telekomunikāciju vai informācijas tehnoloģiju sistēmas vai tīkla operators ir cieši saistīts ar digitālo preču vai nodrošināto elektronisko sakaru pakalpojumu izstrādi;

- ii) *preces un pakalpojumus nevar piegādāt bez pakalpojumu sniedzēja klātbūtnes;*
- iii) *nepastāv alternatīva atlīdzības saņemšanas iespēja;*

Pamatojums – Skatīt atzinuma 11.3. punktu

7. grozījums

4. panta 3. punkts

„maksājumu sistēma” ir naudas līdzekļu pārskaitīšanas sistēma, kurā ir oficiālas un standartizētas procedūras un kopīgi noteikumi attiecībā uz maksājumu darījumu apstrādi, mijieskaitu un/vai norēķināšanos;

„maksājumu sistēma” ir naudas līdzekļu pārskaitīšanas sistēma, kurā ir oficiālas un standartizētas procedūras un kopīgi noteikumi attiecībā uz maksājumu darījumu apstrādi, mijieskaitu un/vai norēķināšanos, tostarp, **bez ierobežojuma, sistēmas, kas kā maksājumu sistēmas noteiktas un paziņotas Komisijai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīvu 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās^{FN};**

Pamatojums – Skatīt atzinuma 12.2. punktu

8. grozījums

4. panta 8. punkts

„līdzekļi” ir *skaidrā nauda, virtuālā nauda un elektroniskā nauda, kā definēts Direktīvā 2000/46/EK;*

Pamatojums – Skatīt atzinuma 12.6. punktu

^{FN}

OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

9. grozījums

Definīciju pants

1. pants
Priekšmets

Šī direktīva nosaka noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis izšķir šādas četras maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas:

[..]

- d) *citas fiziskas vai juridiskas personas, kam saskaņā ar šīs direktīvas 6. pantu piešķirta atļauja sniegt maksājumu pakalpojumus visā Kopienā, šē turpmāk minētas „maksājumu iestādes”.*

„maksājumu iestāde” ir juridiska persona, kas nav: a) kredītiestāde Direktīvas 2000/12/EK 1. panta 1. punkta izpratnē; b) elektroniskās naudas iestāde, kas definēta Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta a) apakšpunktā; vai c) pasta žironorēķinu iestāde, kas minēta Direktīvas 2000/12/EK 2. panta 3. punkta otrajā ievilkumā un kam saskaņā ar nacionālajiem vai Kopienas tiesību aktiem ir tiesības sniegt maksājumu pakalpojumus; un kam saskaņā ar 6. pantu piešķirta atļauja sniegt un izpildīt maksājumu pakalpojumus visā Kopienā;

Pamatojums – Skatīt atzinuma 12.1. un 12.3. punktu

10. grozījums

Definīciju pants

[Iekļaut]

„maksājumu pakalpojums” ir pielikumā uzskaitītā darbība, ko veido maksājuma darījuma izpilde fiziskas vai juridiskas personas vārdā, ja vismaz viens no maksājuma pakalpojuma sniedzējiem atrodas Kopienā;

Pamatojums – Skatīt atzinuma 12.1. punktu

11. grozījums

Definīciju pants

1. pants
Priekšmets

Šī direktīva nosaka noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis izšķir šādas četras maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas:

- a) *kredītiestādes Direktīvas 2000/12/EK nozīmē;*
b) *elektroniskās naudas iestādes Direktīvas 2000/46/EK nozīmē;*

„maksājumu pakalpojumu sniedzējs” ir: a) kredītiestāde Direktīvas 2000/12/EK 1. panta 1. punkta izpratnē; b) elektroniskās naudas iestāde, kas definēta Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta a) apakšpunktā; c) pasta žironorēķinu iestāde, kas minēta Direktīvas 2000/12/EK 2. panta 3. punkta otrajā ievilkumā un kam saskaņā ar nacionālajiem vai Kopienas tiesību aktiem ir tiesības sniegt maksājumu pakalpojumus; vai d) neierobežojot 21. pantu, maksājumu iestāde;

- c) *pasta žironorēķinu iestādes, kas minētas Direktīvas 2000/12/EK 2. panta 3. punkta otrajā ievilkumā un kurām ir tiesības sniegt maksājumu pakalpojumus;*
- d) *citas fiziskas vai juridiskas personas, kam saskaņā ar šīs direktīvas 6. pantu piešķirta atļauja sniegt maksājumu pakalpojumus visā Kopienā, šē turpmāk minētas „maksājumu iestādes”.*

Pamatojums – Skatīt atzinuma 12.1. punktu

12. grozījums

Definīciju pants

[Iekšaut]

„maksājumu darījums” ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja uzsākta darbība, noguldot, izņemot vai pārvedot līdzekļus no maksātāja maksājuma saņēmējam, neatkarīgi no maksājumu pakalpojuma lietotāju attiecību pamatā esošajiem pienākumiem;

Pamatojums – Skatīt atzinuma 12.1. punktu

13. grozījums

Definīciju pants

[Iekšaut]

„izpildes laiks” ir laiks starp brīdi, kad maksājuma pakalpojuma lietotājs pieņem maksājuma uzdevumu, un brīdi, kad saskaņā ar maksājuma uzdevumu maksājamā summa darīta pieejama maksājuma saņēmējam;

Pamatojums – Skatīt atzinuma 12.8. punktu

14. grozījums

Definīciju pants

[Iekšaut]

„skripturālā nauda” ir noguldījuma atlikums kontā kredītiestādē vai centrālajā bankā vai elektroniskā nauda, kas definēta Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta b) apakšpunktā;

Pamatojums – Skatīt atzinuma 12.10. punktu

15. grozījums

Definīciju pants

[Iekšaut]

„ietvarlīgums” ir maksājumu pakalpojumu līgums, kam raksturīgs apstāklis, ka ar to maksājumu pakalpojumu sniedzējs apņemas nākotnē izpildīt individuālus vai secīgus maksājuma darījumus pēc maksātāja rīkojuma;

Pamatojums – Skatīt atzinuma 12.12. punktu

16. grozījums

Jauns 6. pants, Apspriešanās ar centrālajām bankām

[Iekšaut]

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes apspriežas ar attiecīgajām centrālajām bankām pirms tās apstiprina vai noraida atļaujas pieteikumu vai aptur vai anulē atļauju.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 4.8. punktu

17. grozījums

10. panta. 1. un 2. punkts

1. Maksājumu iestādēm ir tiesības veikt šādas darbības:

- a) sniegt maksājumu pakalpojumus;
- b) sniegt operacionālos pakalpojumus un ar tiem saistītus palīgpakalpojumus, piemēram, *maksājumu darījumu izpildes garantēšanu*, ārvalstu valūtas maiņas pakalpojumus, glabāšanu, kā arī datu uzglabāšanu un apstrādi;
- c) piekļūt maksājumu sistēmām *un lietot tās*, lai pārskaitītu naudas līdzekļus un veiktu to mijmaiņu un norēķinus, ieskaitot jebkādas instrumentus un procedūras, kas attiecas uz sistēmām.

Šā panta a) apakšpunktā naudas līdzekļi, ko maksājumu iestādes saņem no maksājumu pakalpojumu lietotājiem nolūkā veikt maksājumu pakalpojumus, nav noguldījumi vai citi atmaksājāmie līdzekļi Direktīvas 2000/12/EK 3. panta nozīmē vai elektroniskā nauda Direktīvas 2000/46/EK nozīmē.

2. Naudas līdzekļus, kas saņemti no maksājumu pakalpojumu lietotājiem un īpaši pieņemti saistībā ar maksājumu pakalpojumu, maksājumu iestādes neizlieto citai uzņēmējdarbībai, kas nav maksājumu pakalpojumi. *Maksājumu iestāde tos maksājumu pakalpojumu lietotāju naudas līdzekļus, kas pieņemti maksājumu darījumam, iegrāmato atsevišķi no citiem naudas līdzekļiem, ko pieņem nevis maksājumu pakalpojumiem, bet citai darbībai.*

1. Maksājumu iestādēm ir tiesības veikt vienīgi šādas darbības:

- a) sniegt atļautos maksājumu pakalpojumus, kas izklāstīti pielikumā;
- b) sniegt operacionālos pakalpojumus un ar tiem saistītus palīgpakalpojumus, piemēram, maksājumu darījumu izpildes garantēšanu, ārvalstu valūtas maiņas pakalpojumus, glabāšanu, kā arī datu uzglabāšanu un apstrādi;
- c) piekļūt maksājumu sistēmām *un lietot tās*, lai pārskaitītu naudas līdzekļus un veiktu to mijmaiņu un norēķinus, ieskaitot jebkādas instrumentus un procedūras, kas attiecas uz sistēmām, neierobežojot 23. pantu.

2. Ja maksājumu iestādes iesaistās maksājumu pakalpojumu sniegšanā saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, naudas līdzekļi, ko maksājumu iestādes saņem no maksājumu pakalpojumu lietotājiem nolūkā veikt maksājumu pakalpojumus, nav noguldījumi vai citi atmaksājāmie līdzekļi Direktīvas 2000/12/EK 3. panta nozīmē vai elektroniskā nauda, kas definēta Direktīvā 2000/46/EK. Maksājumu iestādes saņemtos līdzekļus pārskaita maksājuma saņēmējam vai, ja rīkojums netiek izpildīts, samaksā maksātājam vai citai personai, kam ir tiesības uz šiem līdzekļiem, izpildes laikā, kas noteikts šīs direktīvas IV sadaļas 2. nodaļas 2. iedaļā.

3. Naudas līdzekļus, kas saņemti no maksājumu pakalpojumu lietotājiem un īpaši pieņemti saistībā ar maksājumu pakalpojumu iezīmē konkrētajam darījumam, attiecībā uz kuru tie nodoti maksājuma iestādei, un maksājumu iestādes tos nedrīkst izlietot citai uzņēmējdarbībai, kas nav maksājumu pakalpojumi, kurus lūdzis maksājumu pakalpojumu lietotājs.

4. Dalībvalstis nodrošina šādu pienācīgu maksājumu pakalpojumu lietotāju aizsardzību:

- a) saistībā ar no maksājumu pakalpojumu lietotājiem saņemtajiem līdzekļiem, kas saņemti maksājuma darījumam, maksājumu iestādei šādi līdzekļi jānodala no citiem līdzekļiem, kas saņemti darbībām, kas nav maksājumu pakalpojumi, un tās grāmatvedībā jāuzskaita atsevišķi;
- b) maksājumu iestādei maksājumu pakalpojumu lietotāja līdzekļi jātur kontā ar nosaukumu, kas nepārprotami identificē maksājumu pakalpojumu lietotāju;
- c) maksājumu pakalpojumu lietotāja līdzekļus nedrīkst sajaukt ar maksājumu pakalpojumu sniedzēja līdzekļiem vai citu tādu maksājumu pakalpojumu lietotāju vai citu personu līdzekļiem, kas nav maksājumu pakalpojumu lietotājs, kura vārdā tiek turēti līdzekļi;
- d) maksājumu pakalpojumu lietotāja līdzekļi jāaizsargā no trešo personu prasījumiem pret maksājumu iestādi;
- e) ja tiek veikts viens vai vairāki sanācijas pasākumi vai attiecībā uz maksājumu iestādi sāka likvidācijas procedūra, attiecīgajām administratīvajām vai tiesu iestādēm vai attiecīgajam administratoram vai likvidatoram jāatgriež līdzekļi visiem maksājumu pakalpojumu lietotājiem pirms tiek apmierinātas citas prasības pret maksājumu iestādi;
- f) ja tiek veikts viens vai vairāki sanācijas pasākumi vai attiecībā uz maksājumu iestādi sāka likvidācijas procedūra un ja nepietiek līdzekļu to līdzekļu atmaksai, kas pienākas maksājumu pakalpojumu lietotājiem, attiecīgajām administratīvajām vai tiesu iestādēm vai attiecīgajam administratoram vai likvidatoram jāsadala līdzekļi maksājumu pakalpojumu lietotājiem proporcionāli to prasījumiem pirms tiek apmierinātas citas prasības pret maksājumu iestādi.

Piezīme: tiek ieteikts līdz ar šo noteikumu ierosinātās direktīvas definīciju pantā iekļaut šādas definīcijas, kas ņemtas tieši no Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Direktīvas

2001/24/EK par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju^{FN}:

- (1) “administrators” nozīmē jebkuru personu vai institūciju, kuru iecēl administratīvās vai tiesu iestādes un kuras uzdevums ir vadīt reorganizācijas pasākumus;
- (2) “administratīvās vai tiesu iestādes” nozīmē tādas dalībvalsts administratīvās vai tiesu iestādes, kas ir kompetentas saistībā ar reorganizācijas pasākumiem vai likvidācijas procesu;
- (3) “reorganizācijas pasākumi” nozīmē pasākumus, kas ir paredzēti, lai saglabātu vai atjaunotu kādas finanšu iestādes finanšu stāvokli un kas varētu ietekmēt trešo personu iepriekš pastāvējušas tiesības, ieskaitot pasākumus, kuros pastāv iespējamība pārtraukt maksājumus, pārtraukt piespiedu izpildes pasākumus vai samazināt atbildību;
- (4) “likvidators” nozīmē jebkādu personu vai institūciju, kuru iecēl administratīvās vai tiesu iestādes un kuras uzdevums ir vadīt likvidācijas procesu;
- (5) “likvidācijas process” nozīmē kopīgas procedūras, ko kādas dalībvalsts administratīvās vai tiesu iestādes uzsāk un pārtrauc nolūkā pārdot aktīvus šo iestāžu uzraudzībā, tai skaitā gadījumos, kad procesu izbeidz ar kompromisu vai citu, līdzīgu pasākumu.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 6.3., 6.4. un 9.4. punktu

18. grozījums

10. panta 3. punkts

3. *To maksājumu iestāžu uzņēmējdarbības joma, kas saņēmušas atļauju, nav noslēgta, un to neierobežo tikai līdz maksājumu pakalpojumiem, ņemot vērā spēkā esošos valsts un Kopienas tiesību aktus.* [Svītrot]

Pamatojums – Skatīt atzinuma 6.5. punktu

^{FN}

OV L 125, 5.5.2001., 15. lpp.

19. grozījums

11. panta 2. punkts

2. Ja maksājumu iestāde paredz uzticēt ārpalpojumu sniedzējiem atsevišķas vai visas operācijas, tā attiecīgi informē par to kompetento iestādi.	2. Ja maksājumu iestāde paredz uzticēt ārpalpojumu sniedzējiem atsevišķas vai visas operācijas, tā attiecīgi informē par to tās piederības dalībvalsts kompetento iestādi. Šādi ārpalpojumi neierobežo šīs direktīvas piemērošanu uzņēmumiem, kuriem nodotas dažas darbības, ciktāl šādi uzņēmumi paši uzskatāmi par maksājumu palpojumu sniedzējiem.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 13.4. punktu

20. grozījums

16. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai pārbaudes, ko veic kompetentās iestādes, lai pārbaudītu pastāvīgu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, būtu samērīgas, adekvātas un atbilstošas riskiem, kam pakļautas maksājumu iestādes.	Dalībvalstis nodrošina, lai pārbaudes, ko veic kompetentās iestādes, lai pārbaudītu pastāvīgu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, būtu samērīgas, adekvātas un atbilstošas riskiem, kam pakļautas maksājumu iestādes.
--	--

Lai pārbaudītu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, kompetentās iestādes var veikt tikai šādus pasākumus:	Lai pārbaudītu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, kompetentajām iestādēm jābūt iespējai veikt šādus pasākumus:
---	---

(a) izvirzīt maksājumu iestādei prasību sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai uzraudzītu atbilstību; (b) veikt pārbaudes uz vietas maksājumu iestādē, pie ārpalpojumu sniedzēja, pārstāvniecībā vai meitasuzņēmumā, par ko atbild maksājumu iestāde; (c) izdot ieteikumus un pamatnostādnes; (d) izteikt brīdinājumus un uzlikt samērīgas sankcijas gadījumā, ja netiek ievēroti paredzētie nosacījumi; (e) apturēt vai atsaukt atļauju gadījumā, ja vairs netiek ievēroti nosacījumi atļaujas piešķiršanai saskaņā ar 5. pantu.	(a) izvirzīt maksājumu iestādei prasību sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai uzraudzītu atbilstību; (b) veikt pārbaudes uz vietas maksājumu iestādē, pie ārpalpojumu sniedzēja, pārstāvniecībā vai meitasuzņēmumā, par ko atbild maksājumu iestāde; (c) izdot ieteikumus un pamatnostādnes; (d) izteikt brīdinājumus un uzlikt samērīgas sankcijas gadījumā, ja netiek ievēroti paredzētie nosacījumi; (e) apturēt vai atsaukt atļauju gadījumā, ja vairs netiek ievēroti nosacījumi atļaujas piešķiršanai saskaņā ar 5. pantu.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 4.7. punktu

21. grozījums

19. panta pirmā daļa

Dažādo dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas un jo īpaši apmainās ar informāciju, lai nodrošinātu šīs direktīvas pienācīgu piemērošanu.

Dažādo dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas un jo īpaši apmainās **ar informāciju gan savā starpā, gan ar ECBS** centrālajām bankām, lai nodrošinātu šīs direktīvas pienācīgu piemērošanu.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 4.8. punktu

22. grozījums

19. panta otrās daļas b) apakšpunkts

b) centrālajām bankām, *Eiropas Centrālo banku sistēmu un Eiropas Centrālo banku kā monetārajām iestādēm* un, ja nepieciešams, citām valsts iestādēm, kas atbild par maksājumu un norēķinu sistēmu pārraudzību;

centrālajām bankām **trešajās valstīs** un, ja nepieciešams, citām valsts iestādēm, kas atbild par maksājumu un norēķinu sistēmu pārraudzību;

Pamatojums – Skatīt atzinuma 4.8. punktu

23. grozījums

23. panta 1. punkts

Pieklūve maksājumu sistēmām *un to darbība*

Pieklūve maksājumu sistēmām

1. Dalībvalstis nodrošina *to, noteikumi par piekļuvi maksājumu sistēmām un to darbību būtu objektīvi un samērīgi un lai tie netraucētu piekļuvi vairāk, nekā tas vajadzīgs aizsardzībai pret īpašiem riskiem un maksājumu sistēmas finansiālās drošības aizsardzībai.*

1. Dalībvalstis nodrošina, **ka maksājumu iestādes piekļuvi maksājumu sistēmai:**

a) **neierobežo diskriminācijas dēļ ar nosacījumu, ka tiek nodrošināta maksājumu sistēmas finansiālā un darbības drošība; un**

Maksājumu sistēmas nedrīkst izvirzīt nevienu šādu prasību:

b) **neierobežo sakarā ar iestādes statusu.**

a) *aizliegums piedalīties citās maksājumu sistēmās;*

b) *noteikums, kas diskriminē atļauju saņēmušos pakalpojumu sniedzējus attiecībā uz šādu*

sistēmas dalībnieku tiesībām un pienākumiem;

- c) jebkādi ierobežojumi sakarā ar iestādes statusu.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 9.1. un 9.4. punktu

24. grozījums

23. panta 2. punkts

2. Šā panta 1. punkts *neierobežo prasības, ko maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmas dalībniekiem paredz Kopienas tiesību akti un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK*²⁹
2. Šā panta **1. punktu nepiemēro Direktīvā 98/26/EK noteiktajām sistēmām, un tas neierobežo ECB un ECBS kompetenci, kas noteikta Līguma 105. panta 2. punktā un ECBS Statūtu 22. pantā attiecībā uz piekļuvi maksājumu sistēmām un maksājumu sistēmu nodrošināšanu.**

Pamatojums – Skatīt atzinuma 9.2. un 9.3. punktu

25. grozījums

41. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai maksājuma darījums būtu autorizēts tikai tad, ja maksātājs ir piekritis attiecīgajam maksājuma uzdevumam, kas adresēts maksājumu pakalpojumu sniedzējam.

Šī piekrišana ir skaidri izteikta atļauja maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kā rezultātā jāveic maksājumu darījums vai darījumu virkne.

Ja šādas piekrišanas trūkst, maksājuma darījumu uzskata par neatļautu.

Maksātājs var autorizēt maksājumu darījumu pirms maksājuma darījuma izpildīšanas vai pēc tās.

Dalībvalstis nodrošina, lai maksājuma darījums būtu autorizēts tikai tad, ja maksātājs ir piekritis attiecīgajam maksājuma uzdevumam, kas adresēts maksājumu pakalpojumu sniedzējam.

Šī piekrišana ir skaidri izteikta atļauja maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kā rezultātā jāveic norādītais maksājumu darījums vai norādītā darījumu virkne.

Piekrišanu var atsaukt saskaņā ar maksājumu pakalpojumu sniedzēja un lietotāja līguma noteikumiem, bet ne vēlāk, kā laikā, kad tiek pieņemts maksājuma rīkojums, vai laikā, kad maksājuma rīkojums kļūst neatsaucams saskaņā 54. vai 56. pantu.

Ja šādas piekrišanas trūkst vai šādu piekrišanu pamatoti atsauc, maksājuma darījumu uzskata par neatļautu.

Maksātājs var autorizēt maksājumu darījumu pirms

²⁹

OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

maksājuma darījuma izpildīšanas vai pēc tās.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 13.7. un 13.10. punktu

26. grozījums

53. panta 1. punkts

1. Dalībvalstis nodrošina noteikumus, ka maksātājs pieprasa kompensāciju ne vēlāk kā četru nedēļu laikā pēc tam, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs viņu ir informējis par attiecīgo maksājuma darījumu. [...]	1. Dalībvalstis nodrošina noteikumus, ka maksātājs pieprasa kompensāciju ne vēlāk kā sešu nedēļu laikā no dienas, kad debitēti līdzekļi. [...]

Pamatojums – Skatīt atzinuma 13.9. punktu

27. grozījums

54. panta 2. punkts

2. Elektroniskā veidā ierosinātu maksājuma darījumu gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksājumu pakalpojumu lietotāju par maksājuma uzdevuma pieņemšanu izpildei. To viņš veic bez nepamatotas aizkavēšanās un katrā ziņā līdz nākošās darba dienas beigām pēc 1. punktā noteiktā brīža.	2. Elektroniskā veidā ierosinātu maksājuma darījumu gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksājumu pakalpojumu lietotāju par maksājuma uzdevuma pieņemšanu izpildei. To viņš veic bez nepamatotas aizkavēšanās pēc maksājuma rīkojuma saņemšanas un katrā ziņā līdz nākošās darba dienas beigām pēc 1. punktā noteiktā brīža.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 13.11. punktu

28. grozījums

65. panta 1. punkta pirmā daļa

1. Dalībvalstis paredz, ka maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs naudas līdzekļus dara pieejamus maksājuma saņēmējam, <i>tiklīdz šie naudas līdzekļi tiek ieskaitīti maksājuma saņēmēja maksājumu kontā.</i>	1. Dalībvalstis paredz, ka maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs naudas līdzekļus dara pieejamus maksājuma saņēmējam, tiklīdz maksājumu pakalpojumu sniedzējs tos saņēmis.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 13.12. punktu

29. grozījums

66. panta 1. punkts

[...]Ja par unikālo identifikatoru *bija* norādīts IBAN, tam *jabūt* prioritāram pār maksājuma saņēmēja uzvārdu, *ja tāds papildus* ir norādīts. Tomēr maksājumu pakalpojumu sniedzējam pēc iespējas ir jāpārbauda *to* savstarpējā atbilstība.

Ja par unikālo identifikatoru norādīts IBAN, tas ir prioritārs attiecībā **pret jebkuru citu unikālo identifikatoru, tostarp maksājuma saņēmēja vārdu, ja šāds identifikators norādīts papildus IBAN.** Tomēr maksājumu pakalpojumu sniedzējam pēc iespējas ir jāpārbauda **sniegto unikālo identifikatoru savstarpējā atbilstība.**

Pamatojums – Skatīt atzinuma 13.13. punktu

30. grozījums

77. panta 1. punkts

Komisijai palīdz Maksājumu komiteja, šē turpmāk saukta „komiteja”, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis.

Komisijai palīdz Maksājumu komiteja, šē turpmāk saukta „komiteja”, kurā ir **dalībvalstu pārstāvji un ECB** novērotāji un kuru vada Komisijas pārstāvis.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 10. punktu

31. grozījums

Pielikums

PIELIKUMS

„MAKSĀJUMU PAKALPOJUMI” ATBILSTOŠI
2. PANTA 1. PUNKTAM

- (1) Skaidrās naudas noguldīšana maksājumu kontā, kura turētājs ir vai nu lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, vai arī cits maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kā arī visas vajadzīgās darbības rīcībai ar maksājumu kontu.
- (2) Skaidrās naudas izņemšana no maksājumu konta, kura turētājs ir vai nu lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, vai arī cits maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kā arī visas vajadzīgās darbības rīcībai ar

PIELIKUMS

„MAKSĀJUMU PAKALPOJUMI” ATBILSTOŠI
4. PANTAM

1. **Kredītiestādes Direktīvas 2000/12/EK 1. panta 1. punkta izpratnē, tostarp elektroniskās naudas iestādes, kas definētas Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta a) apakšpunktā, var sniegt šādus maksājuma pakalpojumus:**
 - i) Skaidrās naudas noguldīšana maksājumu kontā, kura turētājs ir vai nu lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, vai arī cits maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kā arī visas vajadzīgās darbības rīcībai ar

- maksājumu kontu.
- (3) Maksājumu darījumu izpilde, ieskaitot naudas līdzekļu pārskaitīšanu, ja maksājumu līdzekļi ir noguldīti maksājumu kontā pie lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai pie cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja:
- tiešā debeta izpildīšana, ieskaitot vienreizējo tiešo debetu;
 - maksājumu darījumu izpildīšana ar maksājumu karti vai līdzīgu ierīci;
 - pārskaitījumu izpildīšana, ieskaitot regulārā maksājuma uzdevumu.
- (4) Maksājumu darījuma izpildīšana, ja naudas līdzekļi ietilpst maksājumu pakalpojumu lietotāja kredītlīnijā, kas paredzēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/7/EK, ar ko groza Direktīvu 87/102/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu, un citiem spēkā esošiem Kopienas tiesību aktiem:
- tiešā debeta izpildīšana, ieskaitot vienreizējo tiešo debetu;
 - maksājumu darījumu izpildīšana ar maksājumu karti vai līdzīgu ierīci;
 - pārskaitījumu izpildīšana, ieskaitot regulārā maksājuma uzdevumu.
- (5) Tādu maksājuma karšu izsniegšana, kas ļauj maksājumu pakalpojumu lietotājam pārskaitīt naudas līdzekļus.
- (6) Maksājumu darījumu izpildīšana, ieskaitot naudas līdzekļu pārskaitīšanu, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs izdod elektronisko naudu Direktīvas 2000/46/EK nozīmē.
- (7) Naudas pārvedumu pakalpojumi, kur maksājumu pakalpojumu sniedzējs pieņem no maksājumu pakalpojumu lietotāja *skaidro naudu*, virtuālo naudu vai elektronisko naudu vienīgi nolūkā veikt maksājumu
- ii) Skaidrās naudas izņemšana no maksājumu konta, kura turētājs ir vai nu lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, vai arī cits maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kā arī visas vajadzīgās darbības rīcībai ar maksājumu kontu.
- iii) Maksājumu darījumu izpilde, ieskaitot naudas līdzekļu pārskaitīšanu, ja maksājumu līdzekļi ir noguldīti maksājumu kontā pie lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai pie cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja:
- tiešā debeta izpildīšana, ieskaitot vienreizējo tiešo debetu;
 - maksājumu darījumu izpildīšana ar maksājumu karti vai līdzīgu ierīci;
 - pārskaitījumu izpildīšana, ieskaitot regulārā maksājuma uzdevumu.
- iv) Maksājumu darījumu izpildīšana, ieskaitot naudas līdzekļu pārskaitīšanu, **ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs emitē elektronisko naudu** Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 2. Kredītiestādes Direktīvas 2000/12/EK 1. panta 1. punkta izpratnē, izņemot elektroniskās naudas iestādes, kas definētas Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta a) apakšpunktā, var sniegt šādus maksājuma pakalpojumus:**
- i) Maksājumu darījuma izpildīšana, ja naudas līdzekļi ietilpst maksājumu pakalpojumu lietotāja kredītlīnijā, kas paredzēta saskaņā ar Padomes **1986. gada 22. decembra Direktīvu 98/102/EK** par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu^{FN}, un citiem spēkā esošiem Kopienas tiesību aktiem:
- tiešā debeta izpildīšana, ieskaitot vienreizējo tiešo debetu;
 - maksājumu darījumu izpildīšana ar

^{FN}

OV L 42, 12.2.1987., 48. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi veikti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/7/EK (OV L 101, 1.4.1998., 17. lpp.).

darījumu un pārskaitīt naudas līdzekļus maksājuma saņēmējam.

- (8) *Maksājumu darījumu izpildīšana ar distances saziņas līdzekļu palīdzību, piemēram, ar mobilajiem telefoniem vai citām digitālajām vai informācijas tehnoloģiju ierīcēm, kur pakalpojumu sniedzējs - telekomunikāciju vai informācijas tehnoloģiju sistēmas vai tīkla operators atvieglo tādu preču vai pakalpojumu apmaksu, kas nav digitālas preces vai elektroniskās saziņas pakalpojumi un tādējādi tos nesniedz šīs pašas ierīces palīdzību.*
- (9) *Maksājumu darījumu izpildīšana ar distances saziņas līdzekļu palīdzību, piemēram, ar mobilajiem telefoniem vai citām digitālajām vai informācijas tehnoloģiju ierīcēm, kur pakalpojumu sniedzējs - telekomunikāciju vai informācijas tehnoloģiju sistēmas vai tīkla operators tikai gādā par naudas līdzekļu pārskaitīšanu, lai apmaksātu digitālās preces vai elektroniskās saziņas pakalpojumus, ko sniedz ar šīs ierīces palīdzību, un neveic nekādu citu iejaukšanos sniegtajā pakalpojumā.*

maksājumu karti vai līdzīgu ierīci;

- pārskaitījumu izpildīšana, ieskaitot regulārā maksājuma uzdevumu.

3. **Kredītiestādes Direktīvas 2000/12/EK 1. panta 1. punkta izpratnē, tostarp elektroniskās naudas iestādes, kas definētas Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta a) apakšpunktā, un maksājumu iestādes, var sniegt šādus maksājuma pakalpojumus:**

- i) Emitēt maksājumu kartes, kas ļauj maksājumu pakalpojumu lietotājam pārskaitīt līdzekļus, ja kartes turētāja konts ir konts kredītiestādē.
- ii) Naudas pārvedumu pakalpojumi, kur maksājumu pakalpojumu sniedzējs pieņem no maksājumu pakalpojumu lietotāja banknotes un monētas, skripturālo naudu vai elektronisko naudu vienīgi nolūkā veikt maksājumu darījumu un pārskaitīt naudas līdzekļus maksājuma saņēmējam.

Pamatojums – Skatīt atzinuma 6.2. un 11.3. punktu